

عنوان مقاله:

تاثیرات معماری همساز با اقلیم بر بناهای شهر قزوین نمونه موردی (خانه اسدی ها)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی جغرافیا، گردشگری، منابع طبیعی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

میثم نوری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات گیلان

خلاصه مقاله:

کشور ایران بدلیل وسعت زیاد و وجود رشته کوه های زاگرس و البرز، کویر مرکزی، دریای خزر در شمال، خلیج فارس در جنوب، بر اساس تقسیم بندی آب وهوایی به چهار پهنه اقلیمی بخش پذیر شده است. اما بدلیل کلی گویی در پهنه بندی اقلیمی ارائه شده و علم به اینکه عوامل تاثیرگذار بر اقلیم (باد، باران، رطوبت، آفتاب، یخبندان و ...) در هر منطقه از ایران متفاوت است، نیاز به شناخت و بررسی بیشتر هر ناحیه با توجه به داده های موجود و الگو برداری از بناهای سنتی که به طور صحیح اجراء گردیده اند ضروری به نظر می رسد چرا که این امکان را بوجود خواهد آورد تا بناهای احداث شده در آینده با جهت گیری واستقرار مناسب کمترین تاثیر منفی بر محیط زیست بگذارد. پیشینه طراحی و ساخت وساز با توجه به معیارها و ویژگیهای طبیعی و اقلیمی در معماری سنتی ایران دارای پیشینه چند صد ساله می باشد و از شاهکارهای معماری در جهان به شمار میآید. بطور کلی استفاده از انرژیهای طبیعی و نیز حفظ و جلوگیری از هدر رفتن انرژی تولیدی از سایر منابع و تنظیم تعادل حرارتی به صورت منطقی بین داخل و خارج ساختمان هدف اصلی ساکنان اقلیم سرد به شمار می آید و ازطرفی می توان به راحتی از منابع رایگان خدادادی مثل باد، نور، حرارت آفتاب بهره گیری کرده و با معماری پایدار که هدفش استفاده از انرژی های پاک است هم قدم شد. در این مقاله نیز سعی شده تا با شناخت معماری مناطق سرد وکوهستان ی حاشیه البرز و همچنین تحلیل معماری سنتی شهر قزوین و بررسی عوامل تاثیرگذار بر اقلیم این شهر شناسایی و در پایان پیشنهاداتی برای طراحی با الگوی معماری اقلیمی و پایدار ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

اقلیم سرد وکوهستانی - شهر قزوین - طراحی اقلیمی - معماری سنتی- خانه اسدیها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/357463>

